

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/167/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612010242
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3612010242.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému E. N., nar. X.XX.XXXX vo N. V., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.h) Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.9.2015, sp.zn. 6T/6/2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. septembra 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného E. N. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 7.9.2015, sp.zn. 6T/6/2012, bol obžalovaný E. N. uznaný vinným pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm.a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm.h) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 31.03. 2012 v čase okolo 07,45 hod. pri vedení motorového vozidla zn. Fiat Punto, evidenčné číslo PE XXX AX, pri vjazde do križovatky ciest I/64 - II/511, v smere od N. V. do S., prechádzajúci z vedľajšej cesty označenej dopravnou značkou "Daj prednosť jazde" porušil ustanovenie § 20 ods. 1 Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z. tým, že nedal prednosť z ľavej strany prichádzajúcemu motorovému vozidlu a vyvolal kolíznú situáciu technicky neprijateľným vjazdom do križovatky ciest, čím vytvoril náhlu prekážku osobnému motorovému vozidlu zn. Hyundai Accent i40, evidenčné číslo TO XXX CS, ktoré viedla Z.. E. F., prichádzajúca v smere od Partizánskeho po ceste označenej ako "hlavná", následkom čoho došlo ku zrážke uvedených vozidiel, odhodneniu vozidla zn. Hyundai Accent i40 do areálu drevoskladu Veľké Uherce a zničeniu jeho časti oplotená, pričom poškodená Z.. E. F. utrpela pri dopravnej nehode zranenia, a to: zlomeninu tela XI. hrudného stavca s klinovitou deformáciou s jeho znížením o 2/3, zlomeninu prsnej kosti s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní cca 3 mesiace.

Za to bol odsúdený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona na peňažný trest vo výške 500 € (päťsto Eur). Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 30 mesiacov. Podľa § 288 ods. 1 Trestného. poriadku boli poškodení Z.. E. F., nar. XX.XX.XXXX v R., bytom R. XXXX/XX, R., Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamateyova 17, Bratislava 850 05, IČO: 35 937 874, Sociálna poisťovňa, so sídlom Ul. 29. augusta 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484 a LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica 975 66, IČO: 36 038 351 s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný E. N. a to proti výroku o vine aj treste. V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom

svojho obhajcu namietal, že podľa názoru obhajoby zistené skutočnosti tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom nenasvedčujú tomu, že by bol spáchaný trestný čin, toto nie je žiadnym spôsobom preukázané a teda nie je ani dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchal obžalovaný, pričom k takémuto záveru sú nepostačujúce dôkazy vykonané v prejednávanej veci. V ďalšej časti podrobnejšie poukazuje na zistenia znalcov uvedené v znaleckom posudku v ÚSI Žilina, pričom podľa názoru obhajoby je na polemiku spôsob výpočtu rýchlosti vozidla zn. Hyundai simuláciou a niektoré zistenia sú len ničím nepodloženou hypotézou spracovateľov znaleckého posudku, na základe čoho sa možno domnievať, že rýchlosť vozidla Hyundai bola vyššia ako stanovená týmto posudkom. Za sporné považuje obhajoba aj časy, z ktorých vychádzal znalecký posudok v súvislosti s prejdením dráhy vozidla Fiat z kludovej polohy za hranicu bezpečného koridoru, pričom neboli brané do úvahy výsledky vyšetrovacieho pokusu. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na vlastné výpočty, z ktorých vyplýva, že vozidlo obžalovaného zn. Fiat nevytvorilo vozidlu zn. Hyundai náhlu a neočakávanú prekážku. Preto podľa názoru obhajoby výsledky dokazovania nevyznievajú jednoznačne, nie je úplne ucelená reťaz priamych i nepriamych dôkazov, z ktorých by mohol byť vyvodený bezpečný, nevyvrátiteľný a nad všetky pochybnosti odôvodnený záver, že obžalovaný spáchal skutok kladený mu za vinu. Súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie a jeho výsledky pre vyslovenie viny sú nedostatočné a neúplné, pričom súd mal postupovať v zmysle zásady „in dubio pro reo.“ Preto obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm.b), písm.c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods.3 Tr.por. sám rozhodol vo veci tak, že obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm.c) Tr.por. oslobodí, alternatívne aby vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju tento v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, zástupkyňa krajskej prokurátorky v konečnom návrhu uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietnuť, pretože rozsudok súdu prvého stupňa považuje za zákonný a správny tak vo výroku o vine, ako aj treste. Obžalovaný je usvedčovaný najmä znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva, výpoveďou svedka H., ale aj poškodenej. Pokiaľ ide o prekročenie rýchlosti poškodenou pred dopravnou nehodou, táto by mala vplyv len na vyvodenie zodpovednosti za spáchanie priestupku.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava písomných dôvodov odvolania, pričom podľa názoru obhajoby primárnou príčinou dopravnej nehody bola neprimeraná rýchlosť poškodenej a tiež sa na tom mohla spolupodieľať skutočnosť, ktorú poškodená pripustila, že miesto brzdového pedálu stlačila pedál akcelerácie. Poukázal na znalecký posudok Ing. Součka, ktorý považuje za správny aj vzhľadom na výsledky vykonanej rekonštrukcie, s ktorou sa podľa názoru obhajcu ústav súdneho inžinierstva dostatočne nevysporiadal. Preto navrhol vyhovieť odvolaniu s tým, aby odvolací súd rozhodol v intenciách písomného návrhu uvedeného v odvolaní.

Obžalovaný uviedol, že sa pridrižiava slov a konečného návrhu svojho obhajcu.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmajúc z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr.por. odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správny skutkovým zisteniam i právny záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. Obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný najmä výpoveďami poškodenej Z.. E. F., svedka B. H., znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva k príčinám dopravnej nehody, spolu s výpoveďou P. S. N., ktorý bol vypočutý ako znalec k podanému znaleckému posudku, znaleckým posudkom znalca MUDr. O. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie

o zraneniach poškodenej, ktoré utrpela dňa 31.03.2012 pri dopravnej nehode, dobe jej liečenia a dobe narušenia obvyklého spôsobu života. So zreteľom na pomerne obsiahle vykonané dokazovanie vo veci a jednotlivé dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu k znaleckému posudku ÚSI v Žiline, ktorého závery obžalovaný spochybňuje, s týmito sa nie je možné stotožniť. Jednak je nutné uviesť, že predmetné námietky voči znaleckému posudku sú len opakovaním argumentov a jeho obrany uvádzanej už pred súdom prvého stupňa formou písomného vyjadrenia k znaleckému posudku, ku ktorému sa vyjadril i znalec na hlavnom pojednávaní formou odpovedí na otázky obhajoby a uviedol tiež, z akých podkladov vychádzali pri vypracovaní znaleckého posudku, pričom zotrval na záveroch znaleckého posudku. Je zrejmé, že k vypracovaniu znaleckého posudku mal ústav k dispozícii celý vyšetrovací spis, obsahujúci všetky relevantné dôkazy, vrátane zápisnice o rekonštrukcii a už skôr vypracovaných znaleckých posudkov vo veci, znalcov P. K. a P. N. O., PhD. Odvolací súd napokon uvádza, že v dvojinštandardnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, ktoré si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný pri vchádzaní z vedľajšej cesty na hlavnú nedal prednosť v jazde vozidlu poškodenej idúcemu z ľavej strany po hlavnej ceste. Skutočnosť, že vozidlo poškodenej sa pohybovalo rýchlosťou vyššou ako dovoľenou v danom mieste, ho nezbavuje povinnosti dať prednosť v jazde, keďže z dokazovania vyplynulo, že obžalovaný ako vodič vozidla zn. Fiat mohol vidieť v čase svojho rozjazdu motorové vozidlo poškodenej zn. Hyundai jazdiace po hlavnej ceste, no túto skutočnosť nevyhodnotil vôbec, alebo ju vyhodnotil nesprávne, pričom k nehode by došlo i v prípade ak by poškodená jazdila povolenou rýchlosťou. Obžalovaný tak nepochybne svojim konaním popísaným v skutku naplnil skutkovú podstatu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona, pretože inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti, uloženej mu ustanovením § 20 ods. 1 Zákona o cestnej premávke č. 8/2009 Z.z.

Taktiež pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. Obžalovanému bola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j) Tr.zák., že doposiaľ viedol riadny život, príťažujúce okolnosti súd nezistil, zohľadniac skutočnosť, že zo strany obžalovaného nešlo o bezohľadnosť, ale nepozornosť z jeho strany pri vedení motorového vozidla. Vzhľadom na uvedené uložený peňažný trest vo výške 500,-Eur, s uložením náhradného trestu odňatia slobody vo výmere 1 rok pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, spolu s trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 30 (tridsať) mesiacov, je potrestaním primeraným, odôvodneným a bude ním splnený jeho účel trestu.

Napokon preskúmajúc i výroky, ktorými boli poškodení Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Sociálna poisťovňa, spoločnosť LESY Slovenskej republiky, štátny podnik a Z. E. F. so svojimi uplatnenými nárokmi na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázaní na občianske súdne konanie z dôvodu, že prichádza do úvahy spoluzodpovednosť poškodenej Z. E. F., pretože ňou prekročená rýchlosť mohla mať vplyv na vzniknutú škodu, odvolací súd zistil, že takýto záver nie je v súlade so skutkovými zisteniami. Z dokazovania vyplynulo, že k dopravnej nehode by došlo aj v prípade, ak by poškodená neprekročila dovoľenú rýchlosť, teda výlučne zavinením obžalovaného a v súvislosti s týmto zistením potom zodpovedá aj za spôsobený následok. V danom prípade nejde o spoluzavinenie poškodenej. Preto mal súd správne zaviazat' obžalovaného k náhrade škody uplatnenej poškodenými v časti, ktoré boli dokladované a preukázané a neboli prípadne uhradené poisťným plnením. Uvedené pochybenie však odvolací súd už nemohol napraviť, nakoľko takáto zmena by bola v neprospech obžalovaného a odvolanie podal len obžalovaný.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného E. N. odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.